

HOMILIE 20 NOVEMBER 2022

Christus Koning

Er zijn niet zo veel monarchieën of koninkrijken meer in deze wereld. En daar waar ze nog terug te vinden zijn, hebben ze vaak een ceremoniële of protocollaire functie.

Dat was ooit – en lange tijd – anders. Een korte duik in de geschiedenisboeken leert ons dat koningen vaak legeraanvoerders en soms rechters waren; ze streefden naar macht, bezit, gebiedsuitbreiding. En het volk rekende tenminste op de koning om hen te beschermen tegen aanvallen van buitenaf.

Ook in Jezus' tijd rekende het Joodse volk op een koning die de Romeinse bezetters zou verdrijven.

Een aantal van Jezus' tijdgenoten zagen in Hem de leider die dit zou realiseren. Dat lijkt verwonderlijk – Hij had geen leger, leidde geen veldtochten, streefde niet naar macht,... Hoe komt men hier dan bij?

In het evangelie worden de begrippen 'Jezus', 'koning' en 'koninkrijk' wel meerdere keren aan elkaar gelinkt. Jezus is een verre afstammeling van Koning David; bij zijn geboorte vragen de drie wijzen waar de pasgeboren Koning van de Joden zich bevindt en na de broodvermenigvuldiging trekt Jezus zich in stilte en gebed terug uit de massa omdat Hij aanvoelt dat het volk Hem tot koning wou uitroepen. Hij wil dus duidelijk geen koning zijn in de betekenis die toen gold: als heerser over een volk.

Het wordt nog duidelijker als Pilatus Hem de vraag stelt: 'Je bent dus toch koning?' en Jezus antwoordt: 'mijn koningschap is niet van deze wereld'.

Waar/wat en hoe Jezus' koningschap en koninkrijk dan te vinden is, kunnen afleiden uit het evangelie van vandaag.

Jezus hangt aan het kruis – een gruwelijke marteldood – een doodstraf die Romeinen enkel uitvaardigden voor de zwaarste misdadigers. Met Hem worden nog twee misdadigers gekruisigd.

Het volk kijkt toe: een zwijgende massa, een deel van hen spottend, zijn leerlingen zijn laf gevluht.

Een onmachtige Jezus spreekt daar, in zijn stervensuur, over zijn Koningschap. De eerste misdadiger schreeuwt zijn frustratie en ongelooft uit: 'als je de zoon van God bent, redt dan jezelf en ook ons'. Maar Jezus antwoordt niet. Tegen spot en cynisme ingaan heeft geen zin: mensen horen je boodschap toch niet. Maar dan gebeurt iets onverwacht: de tweede gekruisigde misdadiger toont berouw door zijn woorden 'denk aan mij wanneer je in je koninkrijk gekomen bent'. Jezus heeft hem bij deze woorden van geloof al vergeven en zegt dat hij nog vandaag met Hem in het paradijs zal zijn. De man geeft hem al de titel koning en vraagt naar zijn koninkrijk en Jezus antwoordt dat dit koninkrijk het paradijs is. Het is daar, op het dieptepunt van Jezus' leven, in de uiterste wanhoop, vertwijfeling en verlatenheid dat hoop en perspectief komt kijken. Nee, het Paradijs is geen hiernamaals of hemel (laat staan één met gouden lepeltjes), maar een Eden, de schepping zoals God het voor ons allen oorspronkelijk bedoeld heeft: daar waar vrede en goedheid heerst, waar mensen over de vaardigheid beschikken om anderen tot hun recht te laten komen. Waar

diep respect heerst voor elkaar en voor de aarde die ons werd toevertrouwd. Waar leven het altijd haalt op de dood. Een wereld die er nog niet is, maar waar we naar onderweg zijn. Het verhaal van machteloosheid en wanhoop wordt doorheen dit paradijperspectief een verhaal van geloof, hoop en liefde.

Ja, de gekruisigde is Koning en wij kunnen net als de omstaanders onze positie kiezen: gaan we het leger van de cynische spotters vervoegen, blijven we zwijgend onverschillig in wat met onze naasten en deze wereld gebeurt of stappen we mee op tocht naar dit paradijs, de wereld zoals God ze droomt.

Er is nog een lange pelgrimstocht te gaan en misschien kunnen we ons laten inspireren door de pas overleden Britse koningin. Voor de 90^e verjaardag van koningin Elisabeth heeft het Britse Bijbelgenootschap het boek uitgegeven 'The Servant Queen and the King she serves' (de dienende Koningin en de Koning die ze dient). Het voorwoord van het boek schreef ze zelf en ze dankt uitdrukkelijk voor Gods trouwe liefde. Elisabeth had de boodschap als hedendaagse vorst begrepen: door Jezus en God centraal te stellen, worden koningen, gezagsdragers en machthebbers gerelativeerd.

Het koninkrijk van Gods liefde staat centraal en dat niet enkel op deze feestdag van Christus Koning.

Aan ons om hierover na te denken in de komende advent en hieraan deel te nemen.

Hilde Verplancke